

Уважени позоришници, даме и господо,

Пре осамдесет и више година риђи ирски циник и, уз Оскара Вајлда, без сумње један од најзначајнијих енглеских драмских писаца замало минулог века, Џорџ Бернард Шо, записао је за памћење: „Будите до последњег даха пустолов духа и постаћете кадри да прескочите своју сенку заувек“. Уосталом, како другачије до пустоловношћу духа разумети и протумачити решеност једне младости да, у одређеном тренутку свога стасања, смогне снаге, прекорачи властиту сенку и посвети се театру заувек. И то, До последњег даха. Попут данас већ култног филма Жан-Лица Годара.

Ево нас на 67. Фестивалу професионалних позоришта Војводине без многих који су га стварали и којима и због тога хвала, заједно са онима који су поодавна оправдано и чврсто преузели места оснивача и предходника али и са бројном младошћу која се тек бокори. Наш фестивал за 3 године пуни 70 година. Импазантно трајање за једну вредну установу и то на овој нашој кошавној ветрометини, где се вредности, најчешће, уочавању и углавном признају годинама касније. Но, ако које трајање није увек и доказ тоталног квалитета, добрих темеља свакако јесте.

Овај Фестивал је и сажета историја позоришта нашег времена и подневља. На њему су рођене и осведочене читаве генерације глумаца, редитеља и драматурга, што су, признаћемо, велике тековине илити „уметност високог напона“, како је то записао мудри Јован Христић.

Основни фестивалски концепт настао је, знамо, у атичкој, демократској Атини и тешко је поверовати да су га недостаци одржали све до ових наших шкртих и посних времена, несклоних култури и не увек мудрој мисли.

Фестивал је, у нашим условима, засигурно, то не смемо сметнути с ума класична грађевина; модерно је, опет, знамо, шта друго до само нови коментар класичног, док је просечност у својој јаловости напирлитана и помодна, с тим што енергија незнања уме да буде разорна. Зато га баш и треба дограђивати на узорним темељима, а не на растакању, у трци за помодношћу.

„...ми смо грађа од које се праве снови“, написао је као вечити упут и вечити наук позоришницима света, још пре више од четири стотине година, Вили са Ејвона у својој *Бури*.

Стога ми дозволите да баш њима прогласим 67. Фестивал професионалних позоришта Војводине отвореним.

Мирослав Радоњић